

figtede til Lovningslovsforlagene, da maa jeg sige, at jeg for mit Bedkommende er fuldkommen enig med ham i saa Henseende, og at jeg derfor ikke kan ønske at see den nærværende Samling sluttet, forinden disse Lovforslag ere komne til en Afgjorelse, være sig i den ene eller den anden Retning. At udtale noget aldeles Bestemt om, naar dette Tidspunkt vil være kommet, vil den ærede Landssthingsmand utvivlsomt være enig med mig i ikke lader sig gjøre efter det Stadium, hvorpaa de allerfleste af de betydelige Lovforslag for Tiden befinde sig. Men dersom han vil nøies med mit Skjøn derom, da vil jeg sige, at det stiller sig for mig, som om der ikke kan være Tale om at see Sessjonen sluttet forinden i Løbet af Mai Maaned og maaskee endda først henhimod Slutningen af den nævnte Maaned. — Forjaaviddt den ærede Landssthingsmand berorte Forholdet med Hensyn til Behandlingen af Finantslovsforlaget i det andet Thing, da tør jeg troe, at det dog ikke vil blive en Praxis, der vil udvikle sig som stadig, at der skulde behøves en saa lang Tid til Behandlingen, som er bleven anseet for fornøden iaar. Skulde det imidlertid ved en nærmere Betragtning af Forholdene vise sig, at der er overveiende Sandsynlighed for, at dette vil gjentage sig, da vil det selvfølgelig ikke alene indvirke paa Regjeringens Beslutning om Fordelingen af Sagerne mellem Thingene, men det vil maaskee endog føre til, at det vil blive anseet for nødvendigt at indkalde Rigsdagen noget tidligere, end den hidtil er bleven indkaldt, idet det maa betragtes som en ikke ringe Ulempe hvert Aar saa at sige at skulle søge en foreløbig Bevilling istedet for Finantsloven. Jeg vil imidlertid, som sagt, hengive mig til det Haab, at en saa langvarig Behandling ikke maa vise sig at blive den ordinære, ligesom det da jo heller ikke ifjor blev nødvendigt at erhverve en foreløbig Bevilling. Saar tør jeg imidlertid antage, at saavel det ærede Medlem som det øvrige Thing med mig er enig i, at der foreligger en absolut Nødvendighed for at forskaffe sig en saadan foreløbig Bevilling, og navnlig da ikke mindst af Hensyn til at sikke dette Thing den Indflydelse paa Finantslovsforlaget, som det maatte kunde ønske at gjøre gjældende,

hvad der ikke vilde kunne lade sig gjøre, naar det skulde forceres igjennem inden den 1ste April. (Rieger: Det vilde være physisk umuligt!) Physisk umuligt vil jeg ikke sige, at det vilde være, men det vilde rigtignok ialfald medføre et saadant Jassert, at der hverken fra det ærede Things eller fra Regjeringens Side kunde være Spørgsmaal om at give sig tilfreds dermed. — Forjaaviddt det ærede Medlem iøvrigt maatte ønske en noget fuldstændigere Befked, da troer jeg, at det først vil blive muligt at give ham en saadan paa et noget mere fremrykket Stadium end det, hvorpaa vi for Tiden befinde os.

Lehmann: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Forinden jeg giver det ærede Medlem Ordet, skal jeg gjøre den Bemærkning, at det ganske vist maa siges at have Fortidens Hævd for sig, at der ved en Leilighed som denne kan komme til at falde Uttringer, der gaae udenfor Sagen, navnlig Uttringer af en Art som de, der idag ere faldne, baade Spørgsmaal og Svar, men at det dog ikke kan nægtes, at maa ved at forfølge saadanne Uttringer videre let kan komme til at fjerne sig temmelig langt fra den foreliggende Sag. Jeg skal derfor henstille, om de ærede Medlemmer dog ikke ville begrænse sig saameget som muligt i saa Henseende.

Lehmann: Hvad der foranlediger mig til at begjære Ordet, har uden Tvivl ogsaa været Motivet for min ærede Collega til at udtale, hvad han før udtalte, nemlig den Omstændighed, at vi her staae ligeoverfor den Nødvendighed at maatte gribe til en saa extraordinair Foranstaltning som den at votere en saadan foreløbig Bevilling som den, der her foreligger, idet han har spurgt sig selv, hvorvidt denne Nødvendighed ikke havde kunnet været undgaaet. Jeg er naturligvis med min ærede Collega enig i, at det ikke paa nogen Maade vilde være rigtigt, om vi her vilde søge at udtale nogen Mening om den Forretningssag, der følges i Rigsdagens anden Afdeling. Men der er derimod en af Grundene til, at vi iaar igjen ere komne ind paa den omtalte